

עבודת עבודה

פרה כל הצלמים.

רק הצריחתא מיידי צאין כל גופו שלם רק הראש ופרטוף פנים וזזה בחדם שהוא חשוב חף דאין צו כל גופו הוי ראשו ככולו ובשאר פרטיון דאינו חשובים לא הוי ראשו ככולו כיון שאינו שלם ואין צו היוותא, אבל לצדי דמשני דלא אסרה תורה אלא ד"פ צהדדי א"כ פריך שפיר פרטוף אדם תשתרי דנכי דראשו הוי ככולו כולו ממש אין צו איסור רק צד"פ צהדדי, ופשיטא דאדם לבדו לא נחשב ככולו, וא"ש ודוק היעבי כי כון בעזא"י, ויהי יולא לן מזה דין הדש פרטוף אדם אסור בראשו ופניו חף שאין כל גופו עמו, אבל מה אעשה שמדברי הפוסקים לא משמע כן, ומ"ש נלפע"ד ברור, וא"ע, והנה זזה נראה לישב מה שהקשה התוס' ל"ל קרא לאסור ד"פ כיון דלורת אדם לבדו אסור, ולפמ"ש יש לומר דצורת אדם לבדו אינו אסור רק בצורת אדם שלם דאף שהראש ופרטוף פניו של אדם חשוב כגופו מ"מ כיון דעיקר ה"איסור הוי מכה דדומה למה שלמעלה לכך, אם אינו שלם ממש אין לו דמיון של מעלה, וממילא אין צו איסור, ולכך תינה אם עשה אדם לבדו דזזה חף דעשה כל אדם שלם אין לו היכר דהוי דמיון של מעלה כיון דגם למטה יש אדם ולכך כיון דמגופו אין ניכר דהוי דמיון של מעלה ולכך אין איסור רק אם באמת דומה למה שלמעלה בכל לורתו, אבל בעושה ד"פ צהדדי דניכר הוא דהוי דמיון של מעלה דאין לו דמיון למטה כה"ג וכיון דניכר דהוי דמיון של מעלה זזה אסור חף דאין כל גוף אדם שלם רק בראש ופניו די כיון דבעלמא ראשו הוי ככל אדם והייב חף צפרטוף פנים וראשו בלי כל גופו, וזה סברא ברורה לפע"י, ודוק היעבי, שוב ראיתי בנ"י סו' קמ"א ס"ק ז' שבראש שהרגיש קצת זזה ודחאו שם ילפמ"ש אין דחייתו כלום, ובאמת י"ל דודאי שאר פרטופים אינם אסורים רק בשלימותן רק פרטוף פנים של אדם אסור חף שאין צו כל גופו והיינו אם הוי ד"פ צהדדי, אך צפרטוף אדם לבדו אין צו איסור רק בכל גופו, וא"ש, ודוק, ומה דמשמע מדברי הת"ח דאם מלא לורת אדם בלא אבר והסלים לו אבר אינו חייב עיין בקו"א מה שתמתי עליו זזה, יעיי"ש.

ש"ס בתוס' ד"ה שאני ר"ג דאחרים עשו לו וכו', הקשה הרי אלחנן וכו', עיין בהצורי לאו"ח ועודנו בכת"י מ"ש צ"ה שבת סו' ש"ז ליישב קושייתא, וכעת נראה כך ד"ל דלא גזרו באמירה לנכרי רק באומר לחד נכרי באופן דאם היו ישראלים עושין כן הוי חייב דלוריתא לכך חף באומר לנכרי הוי שבות אחד, אבל באומר לשני נכרים לעשות איזה מלאכה

דף מג ע"ב גמ' אלא מעשה פרטוף אדם לחודי תשתרי, אלמנה תניא כל הפרטופות מותרין, הון צפרטוף אדם, עיין בת"ח מה שמחמה על לשון אלא מעשה שהרי בלא זה תקשי למה כל הפרטופות שרי, ופרטוף אדם אסור, ומה שתירץ הת"ח דודאי להס"ד הוי ידע דעיקר החשוב הוי פרטוף אדם, ושאר הפרטופין הוי רק כמו איברים להאדם, ולא חשובי אלא בשאר האיברים לגבי אדם דלא חשובי פרטוף בפ"ע, אך למה דמשני דלא אסרה התורה אלא ד"פ צהדדי, והיינו בעי"כ שמלא לורת אדם והסלים להם כמ"ש התוס', ח"כ מוכח דהפ' חשובי כגוף האדם ובלא"ה לא הוי אסור דאע"פ אם מלא אדם בלא חוץ ועשה לו היתחייב, יעיי"ש, ודבריו תמוהים מאלו דברי התוס' לא חידשו דין זה בצומא לורת אדם לאסור, וחייב אם הוסיף רק מכה קושייתא דאם פרטוף אדם אסור ל"ל איסור כל ד"פ להדדי, ח"כ תינה למסקנא דמשני דאתי הוי איתו, אבל למה דס"ד דלא ידע מהך דרשה דאתי היינו איתו לא הוי לריבין לחדש דין זה כלל, רק י"ל בצומא אדם מותר לו להסלים ד"פ ואינו אסור רק כשעשאן יחד והיינו מן התורה, אך רבנן גזרו לעשות חף פרטוף אדם לבדו שהוא העיקר, ובשאר פרטופות לא גזרו, אך לדעתי נראה לפרש כך דהנה להס"ד הוי אתי שפיר ד"ל דודאי צפרטוף שלם עם כל הגוף אסור בכל הפרטופים רק מה דמתיר בצריחתא היינו צאין הפרטוף שלם רק הראש לבדו וכדומה, וזזה שפיר יש לחלק בין אדם לשאר פרטופין, דהוא עפ"י מה דגרסינן במס' נדה דף כ"ו גבי כריחות שילאו דרך ראשיהן ולד דאית צ"ח חיותא מדנפיק רישו הו"ל כיליד סגדל עד דנפיק כולה, וכחצו שם התוס' אבל ראשו לא אע"ג דשמאל דאמר אין הראש פוער בצפלים איתוחצ צפרק יש בכור נפל דאית לי לורת פנים עדיף מסגדל וכו' יעיי"ש, ח"כ מוכח דלהיות הראש חשוב ככולו בחשיבות ולורת פנים תליא מלתא, וכן איתא שם אח"כ דף כ"ט בשלם כ"ע לא פליגי כי פליגי במחותך מ"ש בשלם הוא דקחשיב במחותך לא קחשיב, ומ"ס במחותך נמי קחשיב יעיי"ש, וא"כ מוכח דאף במחותך נמי חשוב הראש ככולו, והיינו רק בכל דיש לו לורת פנים, אבל היכי דאין לו לורת פנים אינו חשוב הראש ככולו, וא"כ ה"כ י"ל בשלמא צפרטוף אדם חף שאין כל גופו שלם הוי ראשו ככולו והוי כעשה כל האדם, אבל בהמה לא חשובי פרטוף פנים דידי' לכך כיון דאינו שלם לא הוי ראשו ככולו, ולכך להס"ד דאף צפרטוף אחד אסור הוי ח"ש לי דודאי צפרטוף שלם אסור בכל הפרטופין,